

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1946-1947.

SÉANCE DU 20 NOVEMBRE 1946.

Rapport de la Commission de la Justice chargée d'examiner la proposition de loi sanctionnant pénalement les infractions aux dispositions légales limitant le taux des loyers.

(Voir le n° 113 (session extraordinaire de 1946) du Sénat.)

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1946-1947.

VERGADERING VAN 20 NOVEMBER 1946.

Verslag uit naam van de Commissie van Justitie belast met het onderzoek van het Wetsvoorstel tot bestraffing van de overtreding der wettelijke bepalingen tot beperking van de huishuurprijzen.

(Zie n^r 113 (buitengewone zitting 1946) van den Senaat.)

Présents : MM. ROLIN, président ; ANCOT, FONTEYNE, GUINOTTE, KLUYSKENS, VAN ROOSBROECK, VAN REMOORTEL, VERBAET, VERMEYLEN et LOHEST, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition qui vous est soumise tend à proscrire par des sanctions pénales, un abus criant que personne ne peut contester.

On pourrait l'appeler le « commerce noir des loyers ». Le propriétaire d'une maison ou d'un appartement donne celle-ci ou celui-ci en location au taux apparemment légal, mais exige clandestinement de l'amateur, avant de conclure, une prime correspondant parfois à plusieurs années de loyer. D'autre fois un mobilier fictif couvre une augmentation usuraire.

L'abus ne peut guère se concevoir dès l'instant que le preneur est installé car il est protégé contre les taux usuraire par les chapitres II et III de l'arrêté-loi du 12 mars 1945. Cependant, il n'est pas déraisonnable d'ima-

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Het U onderworpen voorstel strekt er toe, door wettelijke sancties een schreeuwend misbruik uit te schakelen, dat niemand kan betwisten.

Het kan genoemd worden de « huishuurwoeker ». De eigenaar van een huis of van een appartement geeft deze in huur tegen een schijnbaar wettelijken prijs, maar eischt van den liefhebber in het geheim, voordat de huur wordt afgesloten, een premie die somtijds overeenstemt met verschillende jaren huur. Elders dekt een denkbeeldig mobilair een prijsverhoging, die naar woeker zweemt.

Misbruiken zijn zoo goed als ondenkbaar, wanneer de huurder in het huis woont, want dan wordt hij tegen woekerprijzen beschermd door de hoofdstukken II en III van de besluitwet van 12 Maart 1945. Het is evenwel niet

giner qu'en cours d'occupation le bailleur pourrait tenter d'imposer à son locataire une majoration de loyer illégale et clandestine sous la menace d'un congédiement.

Il tombe sous le sens qu'il ne faut pas multiplier les délits et que les sanctions pénales inscrites dans la proposition ne pourront atteindre que ceux-là seuls qui auront enfreint la loi de manière indiscutable.

En se prononçant en faveur de cette proposition, la Commission ne s'est pas dissimulé que des critiques pouvaient être élevées contre le mode actuel de limitation du taux des loyers. Elle a estimé toutefois, qu'en raison de sa répercussion sur le coût de la vie, il appartenait au Gouvernement de prendre, à cet égard, des mesures dans le cadre d'une politique d'ensemble.

La proposition a été admise le 5 novembre, à l'unanimité des membres présents qui étaient : MM. Rolin, Dhondt, Fonteyne, Hanquet, Mazereel, Orban (Maurice), Pholien, Sironval, Van Remoortel, Verbaet, Vermeylen, Struye, Van Roosbroeck et Cassian Lohest.

Le présent rapport a été admis le 14 novembre, par cinq voix contre une et deux abstentions.

Le Rapporteur,
C. LOHEST.

Le Président,
H. ROLIN.

onredelijk zich voor te stellen, dat de verhuurder in den loop van de huur aan den huurder een onwettelijke en clandestiene verhooging tracht op te leggen onder bedreiging met uitzetting.

Het ligt voor de hand, dat het aantal misdrijven niet moet vergroot worden en dat de strafbepalingen van het voorstel alleen diegenen mogen treffen, welke de wet op onbetwistbare wijze overtreden.

Door zich ten gunste van dit voorstel uit te spreken, heeft de Commissie zich niet ontveinsd, dat critiek kan worden gemaakt op de huidige wijze van beperking der huishuurprijzen. Naar haar oordeel moet de Regeering echter, wegens den terugslag op de levensduurte, te dien aanzien maatregelen treffen binnen het kader van een algemeene politiek.

Het voorstel werd op 5 November 1946 eenstemmig aangenomen door de aanwezige leden, met name de hh. Rolin, Dhondt, Fonteyne, Hanquet, Mazereel, Orban (Maurice), Pholien, Sironval, Van Remoortel, Verbaet, Vermeylen, Struye, Van Roosbroeck en Cassian Lohest.

Dit verslag werd op 14 November aangenomen met vijf tegen één stem en twee onthoudingen.

De Verslaggever,
C. LOHEST.

De Voorzitter,
H. ROLIN.